

عنوان مقاله:

گونه شناسی و تدوین ساختار هندسی کاربردی در معماری ایران

محل انتشار:

نشریه هنرهای زیبا- معماری و شهرسازی، دوره 3، شماره 4 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

صاحب محمدیان منصور - مربی دانشکده هنر و معماری، دانشگاه بوعلی سینا

سینا فرامرزی - دانشجوی کارشناسی معماری دانشکده هنر و معماری، دانشگاه بوعلی سینا

خلاصه مقاله:

کاربندی یکی از الگوهای اصیل و کهن در معماری ایرانی و حاصل شناخت معماران ایرانی نسبت به علم هندسه و ریاضیات پیشرفته است. باززنده سازی این الگو مستلزم شناخت کافی نسبت به تمامی ابعاد موضوع نظیر، گونه شناسی، شناخت ویژگی های هندسی، ساختاری و اجرایی آن است. در این راستا در این مقاله سعی شده است به گونه شناسی کاربردی پرداخته شود و در ضمن این گونه شناسی نیز به تدوین ساختار هندسی کاربردی رسمی در قالب جدول هندسی/ حسابی پرداخته شود. از آنجا که این تحقیق به کمک سامانه های صوری-ریاضی انجام شده و به میزان زیادی به گزاره های قاعده مند وابسته می باشد، لذا روش تحقیق این پژوهش روش استدلال منطقی است. در این مقاله ابتدا به تاریخچه کاربردی سپس تعاریف اصطلاحات تخصصی و در نهایت نیز به گونه شناسی انواع کاربردی پرداخته شده است. یکی از یافته های این مقاله تدوین ساختار هندسی کاربردی رسمی است که قابلیت سامان دهی تمامی مصادیق مربوطه را دارد، از دیگر یافته های این مقاله، معرفی و نامگذاری کاربردی رسمی منفرد دو پا، کاربردی رسمی مرکب، کاربردی رسمی خاص و همچنین معرفی گونه کاربردی غیر ساده و پنج زیر شاخه آن یعنی، کاربردی پرور، سوار، دو چفدی، گسترش و درون زا می باشد که تاکنون کمتر مورد بررسی قرار گرفته اند.

کلمات کلیدی:

رسمی بندی، کاربردی، معماری ایران، هندسه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1779959>

